Bevillinger, og det bestemmes, at samtlige Indehavere af Adkomster til Beværtning skal indsende deres Adkomstbevis med Oplysning om, hvorvidt de ønsker fremtidig at benytte deres Ret. Indkaldelsen af disse Næringsadkomster skal ske med 3 Maaneders Varsel. Men saa staar der i Paragraffens 3die Stykke: „Undlader den, som paa Indkaldelsestiden har Næringsadkomst, men ikke udøver Næringen, at efterkomme Indkaldelsen, eller erklærer han ikke at ville forbeholde sig Retten, anses hans Adkomst for bortfaldet. I det første Tilfælde kan dog Indenrigsministeriet under særlige Omstændigheder inden Udløbet af 3 Aar gøre Undtagelse fra Regelen". Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvad Meningen er med denne Bestemmelse. Naar der gives dem Adgang til at indsende Ansøgning, men de ikke benytter sig af denne Tilladelse, hvorfor er Ministeren saa villig til alligevel at give dem Bevilling?

I § 5, 6te Stykke, staar der: „Den Gæstgiver, hvis Adkomst ikke er indskrænket til Beværtning af de i Gæstgiveriet boende, kan under Iagttagelse af ovenstaaende Regler forlange, at der, foruden Adkomstbrev paa Gæstgiveri, meddeles ham Adkomstbrev paa Beværtning." Jeg er ikke ganske klar over, hvordan denne Bestemmelse skal forstaas.

Endelig er der § 6, 3die Stykke: „Den, der for Tiden forener Adkomst til Beværtning eller Gæstgiveri med anden borgerlig Næring, bevarer saadan Ret uanset Bestemmelserne i § 11 i Beværterloven af 10. Maj 1912." Jeg vil gerne tillade mig at spørge: Hvordan skal det Stykke forstaas? Der staar nemlig i Beværterloven, at hvis Beværtning med stærke Drikke er forbundet med Adkomst til at drive Købmands- eller Høkernæring, skal disse Næringer drives i adskilte Lokaler uden direkte indbyrdes Forbindelse. Er det det, man ser bort fra? Er Meningen den, at en Afholdsvært, som tillige har Næringsbevis paa Købmands- eller Høkerhandel, kan sælge stærke Drikke i det samme Lokale, hvori han driver Afholdsbeværtning, eller i et Lokale umiddelbart i Nærheden deraf? Det er jeg ikke klar over, og derfor vilde det være rart i et Udvalg at faa Klarhed over, hvorledes det skal forstaas.

Nu sagde ganske vist enkelte af Ordførerne, at det var den her gældende Beværterlov, der blev sat i Kraft for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende. Det er det til en vis Grad, men ogsaa kun til en vis Grad, idet der i Overgangsbestemmelserne gives visse Lempelser for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende, hvis Betydning jeg ikke til fulde forstaar, før jeg har hørt Ministerens Udtalelser. Jeg finder det i øvrigt naturligt, at den samme Beværterlov skal gælde for hele Landet, blot med de nødvendige Overgangsbestemmelser for de sønderjydske Landsdele. Derfor henstiller jeg til den højtærede Minister at fremsætte Lovforslaget om Beværterlovens Revision, og jeg skulde, særlig under Hensyn til den Beretning, Udvalget afgav i sidste Samling, mene, at denne Henstilling maa finde Støtte ogsaa udenfor mit Parti.

Under Hensyn til, hvad jeg her har sagt, vil jeg eventuelt senere tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg.

Indenrigsministeren *(Kragh)*: Jeg takker de ærede Ordførere for den venlige Modtagelse, de har givet det foreliggende Lovforslag. Naar det ærede 5te Medlem for 7de Kreds (Holdgaard) ønsker Lovforslaget behandlet i et Udvalg, kan jeg naturligvis ikke have det allermindste at indvende derimod. I dette Udvalg vil det ærede Medlem ogsaa kunne faa nærmere Rede paa de Punkter, hvorom han var i Tvivl, og dersom det skulde vise sig, at det Indhold, Ministeriet har tænkt at lægge i Lovforslagets Bestemmelser, af det ærede Medlem eller hans Parti kunde ønskes ændret eller nærmere udformet, vil Forhandling derom kunne finde Sted.

De Bestemmelser i § 5, som det ærede Medlem omtalte, og hvis Indhold han erklærede ikke at være klar over, er netop indsat for at gøre det muligt at tage Hensyn til de særlige Forhold, som paa dette Omraade gør sig gældende i de sønderjydske Landsdele. At det ikke er Meningen, at lade en Afholdsbeværter sælge stærke Drikke i det samme Lokale, som rummer Afholdsbeværtningen, er en selvsagt Ting, saa det Spørgsmaal, som det ærede Medlem stillede angaaende § 6, 3die Stykke, var ret overflødigt. Det ærede Medlem citerede